

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 17.

- Omówienie SEKWENCJI C [15,1-17] – akcentu SEKCJI A2
- Podsumowanie SEKCJI A2 [13,21-17,26]
- Wprowadzenie do SEKCJI B2 [18,1-21,25]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A2 WARSTWA III SEKWENCJA C [15,1-17]

Radość i miłość wzajemna z miłości Ojca i Syna,
odpowiedzialne i wierne uczniostwo.

SEKCJA A2 – motyw niedopowiedzenia, niejasności lub tajemniczości

SEKCJA A2 [13,21-17,26] – Wprowadzenie w istotę życia z Boga.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga.
Wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do niebezpieczeństwa.
Miało Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie; Chrystus odbudowuje więź.

SEKWENCJA A [13,21-38]

Jakiej formacji brakuje uczniom? Dokąd odchodzi Jezus?

Kiedy uczniowie poznają istotę jedności z Synem? Jaka będzie rola Parakleta?

SEKWENCJA B [14,1-31]

KOMENTARZ i ROZJAŚNIENIE

KOMENTARZ i SYNTETA

SEKWENCJA C [15,1-17]

SEKWENCJA A1 [17,1-26]

Przygotowanie gruntu pod idee widzenia Jezusa po odejściu, życia jako poznania oraz jedności

SEKWENCJA B1 [15,18-16,33]

SEKWENCJA buduje pozycję uczniów w świecie; zakończenie SEKWENCJI B1 pokazuje niebezpieczne poczucie siły uczniów („teraz wiemy (...) dlatego wierzymy (...))”)

Przygotowanie

[15,1-8] FRAGMENT A1

(1) Ja jestem [winorośl prawdziwa], a Ojciec mój [rolnikiem] jest. (2) Każdą latorośl, (która) we mnie nie wydaje owocu, odcina [ją], a każdą, która [owoc] wydaje, oczyszcza [ją], aby [owoc obfity] wydawała. (3) Wy [już czyści] jesteście [według słowa], które wam [ogłosiłem]; (4) trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl nie może wydawać owocu [sama z siebie], jeśli nie trwa w [winorośli], tak i wy, jeśli we mnie [nie trwacie]. (5) Ja jestem [winoroślą], wy latoroślami. [Trwający] we mnie, a Ja w nim, wydaje [owoc obfity]; bo beze mnie [nie możecie czynić nic]. (6) [Jeśli] kto nie trwa we mnie, zostaje wyrzucony [na zewnątrz, jak latorośl, i zostaje uschnięty; i] zbierają [je] i w ogień wrzucają, i spali się]. (7) Jeśli trwać będziecie [we mnie] i słowa moje w was trwać będą, cokolwiek byście chcieli [wyproście sobie, i] stanie się wam. (8) [W tym otoczony chwałą zostanie] Ojciec mój, [że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami].

[15,9-14] FRAGMENT B1

(9) Jak umiłował [mnie] Ojciec, (tak) i Ja was umiłowałem; [wytrwajcie] w miłości mojej. (10) Jeśli przykazań moich [strzec] będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja Ojca mego [przykazania zachowałem] i trwam w [jego] miłości. (11) To [powiedziałem] wam, aby radość moja w was [była] i (aby) radość wasza była [dopełniona]. (12) Takie jest przykazanie moje, abyście [miłowali] się wzajemnie, jak umiłowałem [was]. (13) Większej [nad tę] miłości nikt nie ma, jak gdy kto życie swoje [położył dla] przyjaciół swoich. (14) [Wy] przyjaciółmi moimi [jesteście], jeśli czynić będziecie, co [Ja przykazuję] wam.

[15,15-16] FRAGMENT A2

(15) Już [nie] nazywam [was] sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; [was zaś] nazwałem przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mego, oznajmiłem wam. (16) Nie wy mnie wybraliście [sobie], ale Ja wybrałem [sobie was] i przeznaczyłem was, abyście [wy] szli i owoc wydawali i (aby) owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek byście [poprosili] Ojca w Imieniu moim, dał wam.

[15,17] FRAGMENT B2

(17) To przykazuję wam, abyście się miłowali [wzajemnie].

[15,1-17] SEKWENCJA C

[15,1-8] FRAGMENT A1 – Jedynie żywa i trwała więź z Jezusem jest źródłem owocnego życia ucznia na chwałę Ojca (przestroga dla uczniów przed pychą?); uczniowie są na drodze do pełni uczniostwa.

[15,9-14] FRAGMENT B1 – Uczestnictwo w radości Jezusa celem zachowania przykazań i wytrwania w miłości Jezusa

[15,15-16] FRAGMENT A2 – Uczniowie przyjaciółmi Syna Bożego (już nie słudzy); nie z własnych sił i pragnień, ale z woli i pragnienia Chrystusa. Wolą Chrystusa jest społeczność z uczniami i ich owocne życie.

[15,17] FRAGMENT B2 – Przykazanie wzajemnej miłości.

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

A a1 (1) Ja jestem [winorośl prawdziwa], a Ojciec mój [rolnikiem] jest.

b1 (2) Każdą latorośl, (która) we mnie nie wydaje owocu, odcina [ja], a każdą, która [owoc] wydaje, oczyszcza [ja], aby [owoc obfity] wydawała.

c1 (3) Wy [już czysti] jesteście dla słowa, które wam głosiłem;

[BW+Kor]:

(3) Wy [już czysti] jesteście [według słowa], które wam [(dopiero co) ogłosiłem] ← jako odniesienie do J13,10

B (4a) trwajcie we mnie, a Ja w was.

C a1 (4b) Jak latorośl nie może wydawać owocu [sama z siebie], jeśli nie trwa w [winorośli], tak i wy, jeśli we mnie [nie trwacie].

b1 (5a) Ja jestem [winoroślą], wy latoroślami.

a2 (5e) [Trwający] we mnie, a Ja w nim, wydaje [owoc obfity];

b2 (5f) bo beze mnie [nie możecie czynić nic].

B1 a1 (6a) [Jeśli] kto nie trwa we mnie,

b1 (6b) zostaje wyrzucony [na zewnątrz, jak latorośl, i zostaje uschnięty; i] zbierają [je] i w ogień [wrzucają, i spali się].

a2 (7a) Jeśli trwać będziecie [we mnie] i słowa moje w was trwać będą,

b2 (7b) cokolwiek byście chcieli [wyproście sobie, i] stanie się wam.

A1 a2 (8a) [W tym otoczony chwałą zostanie] Ojciec mój,

b2 (8b) [że owoc obfity przyniesiecie

c2 (8c) i staniecie się moimi uczniami].

SEKWENCJA B1

[15,1-17]

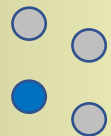
FRAGMENT A1

[15,1-8]

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA B1

[15,1-17]

FRAGMENT A1

[15,1-8]

A a1 a1 (1a) Ja

b1 (1b) jestem [winorośl prawdziwa],

a2 (1c) a Ojciec mój

b2 (1d) [rolnikiem] jest.

b1 a1 (2a) Każdą latorośl,

b1 (2b) (która) we mnie nie wydaje owocu,

c1 (2c) odcina [ją],

a2 (2d) a każdą,

b2 (2e) która [owoc] wydaje,

c2 (2f) oczyszcza [ją], aby [owoc obfitszy] wydawała.

c1 (3) Wy [już czyści] jesteście dla słowa, które wam głosiłem;

B (4a) trwajcie we mnie, a Ja w was.

C a1 a1 (4b) Jak latorośl nie może wydawać owocu [sama z siebie],

b1 (4c) jeśli nie trwa w [winorośli],

a2 (4d) tak i wy,

b2 (4e) jeśli we mnie [nie trwacie].

b1 a1 (5a) Ja jestem

b1 (5b) [winoroślą],

a2 (5c) wy

b2 (5d) latoroślami.

a2 (5e) [Trwający] we mnie, a Ja w nim, wydaje [owoc obfity];

b2 (5f) bo beze mnie [nie możecie czynić nic].

B1 a1 (6a) [Jeśli] kto nie trwa we mnie,

b1 a1 (6b) zostaje wyrzucony [na zewnątrz, jak latorośl,

b1 (6c) i zostaje uschnięty;

a2 (6d) i] zbierają [je] i w ogień [wrzucają,

b2 (6e) i spali się].

a2 (7a) Jeśli trwać będziecie [we mnie] i słowa moje w was trwać będą,

b2 (7b) cokolwiek byście chcieli [wyproście sobie, i] stanie się wam.

A1 a2 (8a) [W tym otoczony chwałą zostanie] Ojciec mój,

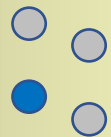
b2 (8b) [że owoc obfity przyniesiecie

c2 (8c) i staniecie się moimi uczniami].

SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA B1

[15,1-17]

FRAGMENT A2

[15,15-16]

A a1 (15a) Już [nie] nazywam [was] sługami,

b1 (15b) bo sługa nie wie, co czyni pan jego;

a2 (15c) [was zaś] nazwałem przyjaciółmi,

b2 (15d) bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam.

B (16a) Nie wy mnie wybraliście [sobie],

B1 (16b) ale Ja wybrałem [sobie was]

A1 (16) i przeznaczyłem was, abyście [wy] szli i owoc wydawali i (aby) owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek
byście [poprosili] Ojca w Imieniu moim, dał wam.

Akcent FRAGMENTU A1:

C a1 a1 (4b) Jak latorośl nie może wydawać owocu [sama z siebie],

b1 (4c) jeśli nie trwa w [winorośli],

a2 (4d) tak i wy,

b2 (4e) jeśli we mnie [nie trwacie].

b1 a1 (5a) Ja jestem

b1 (5b) [winoroślą],

a2 (5c) wy

b2 (5d) latoroślami.

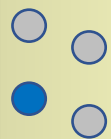
a2 (5e) [Trwający] we mnie, a Ja w nim, wydaje [owoc obfity];

b2 (5f) bo beze mnie [nie możecie czynić nic].

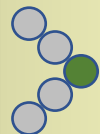
SEKCJA A2

[13,21-17,26]

SEKWENCJA B1

[15,1-17]

FRAGMENTY

B1 [15,9-14] i

B2 [15,17]

FRAGMENT B1

A **a1** (9a) Jak umiłował [mnie] Ojciec, (tak) i Ja was umiłowałem;

b1 (9b) [wytrwajcie] w miłości mojej.

c1 **a1** (10a) Jeśli przykazań moich [strzec] będziecie,

b1 (10b) trwać będziecie w miłości mojej,

a2 (10c) jak i Ja Ojca mego [przykazania zachowałem]

b2 (10d) i trwam w [jego] miłości.

B (11) To [powiedziałem] wam, aby radość moja w was [była] i (aby) radość wasza była [dopełniona].

A1 **a2** (12) Takie jest przykazanie moje, abyście [miłowali] się wzajemnie, jak umiłowałem [was].

b2 (13) Większej [nad tę] miłości nikt nie ma, jak gdy kto życie swoje [położył dla] przyjaciół swoich.

c2 (14) [Wy] przyjaciółmi moimi [jesteście], jeśli czynić będziecie, co [Ja przykazuję] wam.

FRAGMENT B2

(17) To przykazuję wam, abyście się miłowali [wzajemnie].

(1) Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilie..." Świadectwo. Asafowy. Psalm.

A a1 (2) Pasterzu Izraela, [usłysz]! Ty, który prowadzisz [jak trzodę] Józefa, który zasiadasz na cherubach, [zajaśnij] ukaż się w chwale! (3) Przed obliczem Efraima, [i_]Beniamina i Manasses zbudź moc swoją i przybądź z pomocą [dla nas]!

b1 (4) **Boże! [Zawróć nas] nas i rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni!**

B a1 (5) Panie, Boże Zastępów, dopókiż gniewać się będziesz, [na] modlitwy ludu swojego?

b1 (6) [Nakarmiłeś ich] chlebem [łez] i poisz [ich] łzami nad miarę.

c1 (7) Uczyniłeś nas kością niezgody sąsiadów naszych[, a] nieprzyjaciele nasi [szydzą z nas].

d1 (8) **Boże Zastępów, [zawróć nas i] rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni!**

a2 (9) Winorośl z Egiptu [wyrwałeś], wygnałeś narody i ją zasadziłeś. (10) Przygotowałeś jej miejsce, [sprawiłeś, że] zapuściła korzenie[, korzeniami swoimi wypełnia ziemię]. (11) Góry zostały okryte [jej cieniem], a jej gałęziami cedry Boże. (12) Wypuściła [gałęzie] pędy aż do morza, [aż do Rzeki pędy swoje].

b2 (13a) Dlaczego rozwaliłeś [mór] jej[?], obrywał ją każdy, kto przechodził drogą.

c2 (14) Pustoszy ją dzik, a zwierz dziki pasie się na niej.

d2 (15a) **Boże Zastępów, [zawróć {błagamy}]!**

A1 a2 (15b) Spójrz z nieba i patrz, i ujmij się za tą winoroślą (16a) [którą] zasadziła prawica twoja, [i nad synem, którego utwierdziłeś dla Siebie]. (17) [Została spalona w ogniu, wycięta;] od grozy oblicza twego [zginą]! (18) **Ręka twoja niech spocznie na mężu prawicy twojej, na synu człowieczym, któregoś sobie wychował.** (19) My zaś nie odstępimy już od ciebie. Zachowaj nas przy życiu a będziemy wzywali imienia twojego!

b2 (20) **Panie, Boże Zastępów, [zawróć nas], rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni.**

(1) Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Lilie..." Świadectwo. Asafowy. Psalm.

A a1 (2) Pasterzu Izraela, [usłysz]! Ty, który prowadzisz [jak trzodę] Józefa, który zasiadasz na cherubach, [zajaśniej] ukaż się w chwale! (3) Przed obliczem Efraima, [i_]Beniamina i Manasses zbudź moc swoją i przybądź z pomocą [dla nas]!

b1 (4) **Boże! [Zawróć nas] nas i rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni!**

B a1 (5) Panie, Boże Zastępów, dopókiż gniewać się będziesz, [na] modlitwy ludu swojego?

b1 (6) [Nakarmiłeś ich] chlebem [łez] i poisz [ich] łzami nad miarę.

c1 (7) Uczyniłeś nas kością niezgody sąsiadów naszych[, a] nieprzyjaciele nasi [szydzą z nas].

d1 (8) **Boże Zastępów, [zawróć nas i] rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni!**

a2 (9) Winorośl z Egiptu [wyrwałeś], wygnałeś narody i ją zasadziłeś. (10) Przygotowałeś jej miejsce, [sprawiłeś, że] zapuściła korzenie[, korzeniami swoimi wypełnia ziemię]. (11) Góry zostały okryte [jej cieniem], a jej gałęziami cedry Boże. (12) Wypuściła [gałęzie] pędy aż do morza, [aż do Rzeki pędy swoje].

b2 (13a) Dlaczego rozwaliłeś [mór] jej[?], obrywał ją każdy, kto przechodził drogą.

c2 (14) Pustoszy ją dzik, a zwierz dziki pasie się na niej.

d2 (15a) **Boże Zastępów, [zawróć {błagamy}]!**

A1 a2 (15b) Spójrz z nieba i patrz, i ujmij się za tą winoroślą (16a) [którą] zasadziła prawica twoja, [i nad synem, którego utwierdziłeś dla Siebie].

(17) [Została spalona w ogniu, wycięta;]
od grozy oblicza twego [zginą]!

(18) Ręka twoja niech spocznie na mężu prawicy twojej, na synu człowieczym, któregoś sobie wychował.

(19) My zaś nie odstępimy już od ciebie. Zachowaj nas przy życiu a będziemy wzywali imienia twojego!

b2 (20) **Panie, Boże Zastępów, [zawróć nas], rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni.**

Mt 24

(45) Kto więc jest tym sługą wiernym i roztroptym, którego pan postawił nad czeladzią swoją, aby im dawał pokarm o właściwej porze? (46) Szczęśliwy ów sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego. (47) Zaprawdę powiadam wam, że postawi go nad całym mieniem swoim. (48) Jeśli zaś ów zły sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyjściem, (49) i zacząłby bić współsługi swoje, jeść i pić z pijakami, (50) przyjdzie pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, której nie zna. (51) **I usunie go, i wyznaczy mu los z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.**

Łk 12

(42) A Pan rzekł: Któż jest tym wiernym i roztroptym szafarzem, którego ustanowił pan nad czeladzią swoją, aby im dawał wyżywienie w czasie właściwym? (43) Błogosławiony ów sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego. (44) Zaprawdę, powiadam wam, że postawi go nad całym mieniem swoim. (45) Jeśli zaś ów sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyjściem, i zacząłby bić sługi i służebnice, jeść, pić i upijać się, (46) przyjdzie pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, której nie zna, **usunie go i wyznaczy mu los z niewiernymi.** (47) Ten zaś sługa, który znał wolę pana swego, a nic nie przygotował i nie postąpił według jego woli, odbierze wiele razy. (48) Lecz ten, który nie znał, choć popełnił coś karygodnego, odbierze niewiele razy. Komu wiele dano, od tego wiele będzie się żądać, a komu wiele powierzono, od tego więcej będzie się wymagać.

1 P 5

(1) Starszych więc wśród was napominam, jako również starszy i świadek cierpień Chrystusowych oraz współuczestnik chwały, która ma się objawić: (2) Paście trzodę Bożą, która jest między wami, **nie z przymusu**, lecz ochotnie, po Bożemu, **nie dla brzydkiego zysku**, lecz z oddaniem, (3) **nie jako panujący nad tymi**, którzy są wam poruczeni, lecz jako wzór dla trzody.

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

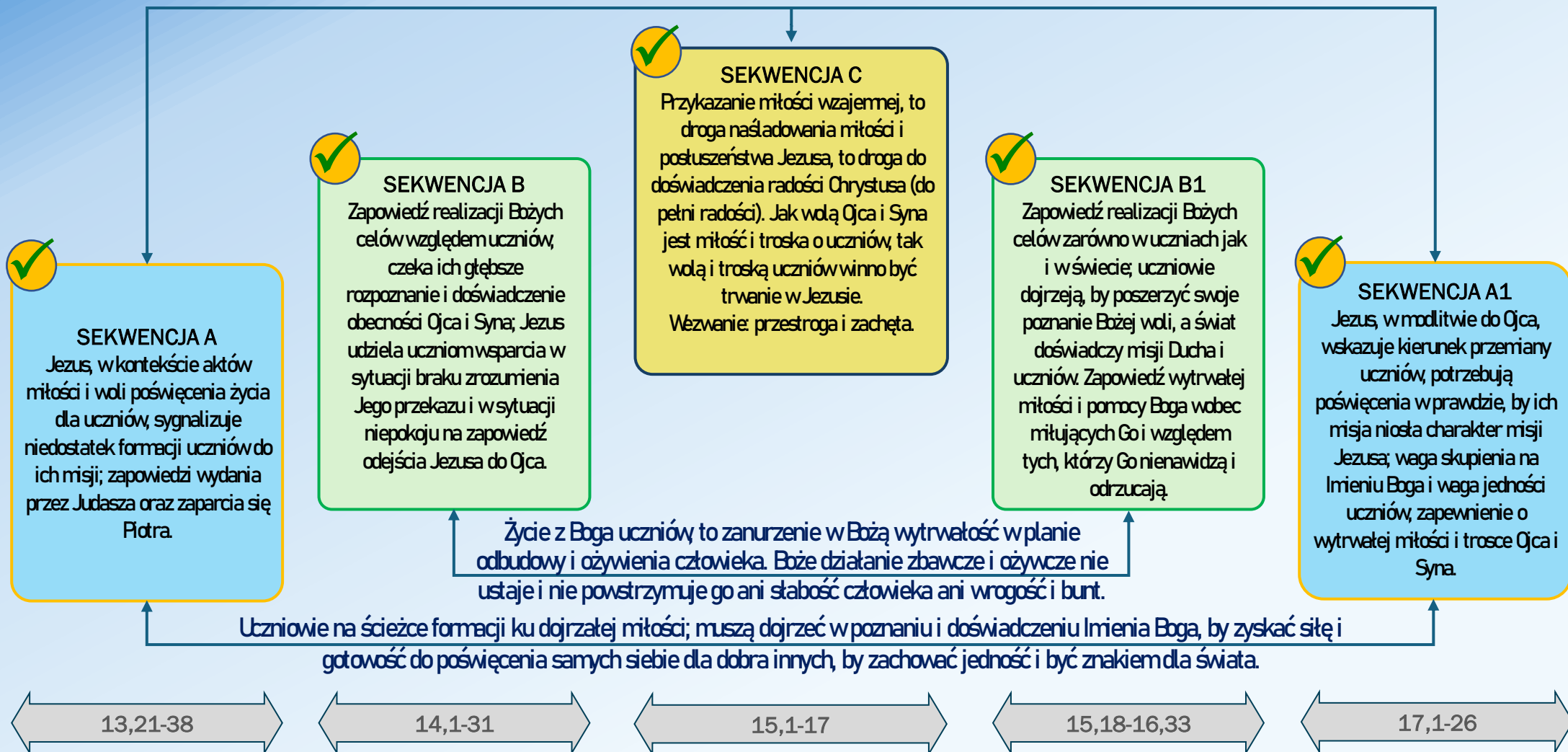
Ewangelia Jana

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Podsumowanie

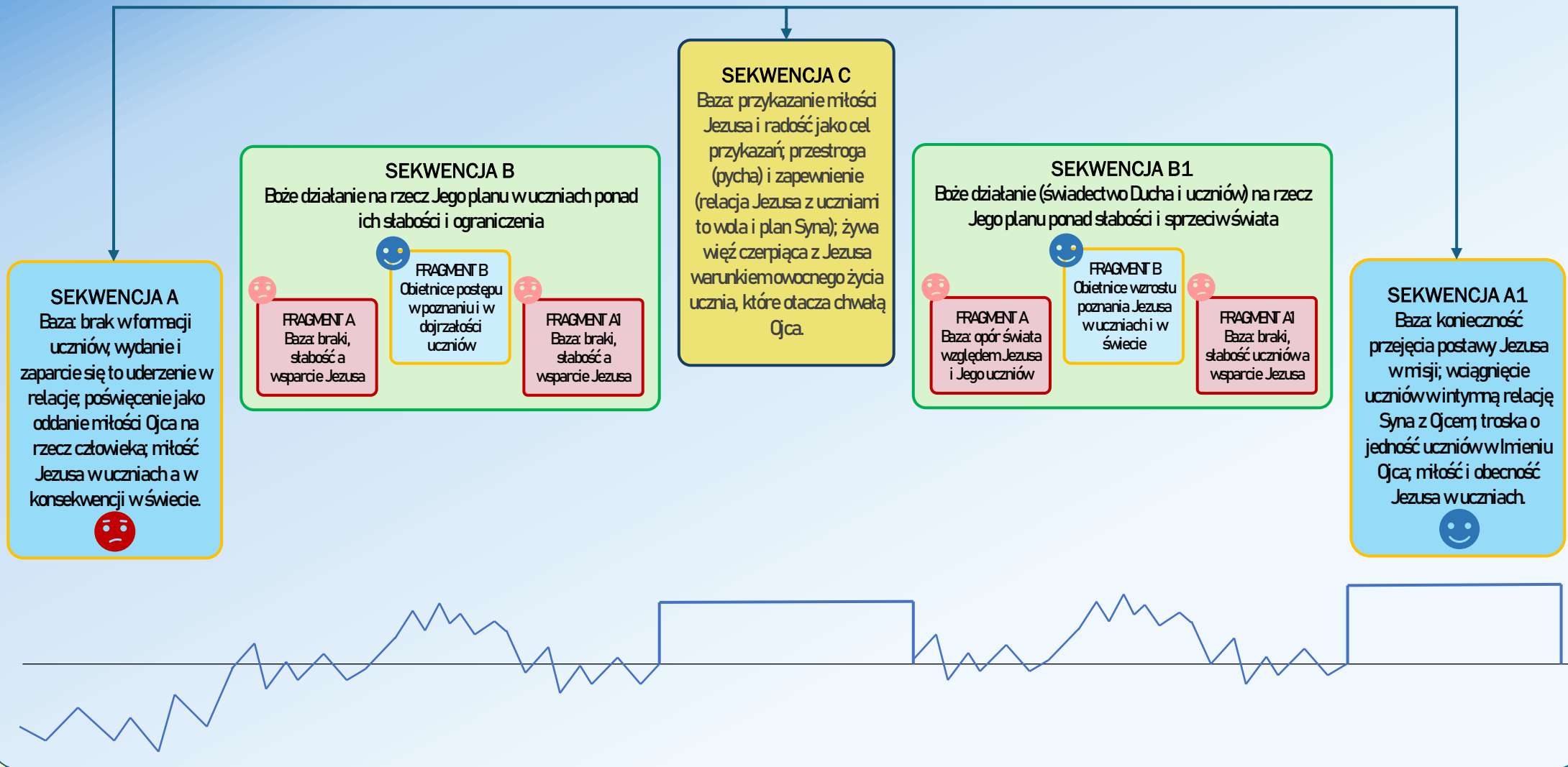
SEKCJA A2

SEKWENCJE łączą motyw poświęcenia się Jezusa motywowany miłością do Ojca, uczniowi świata.

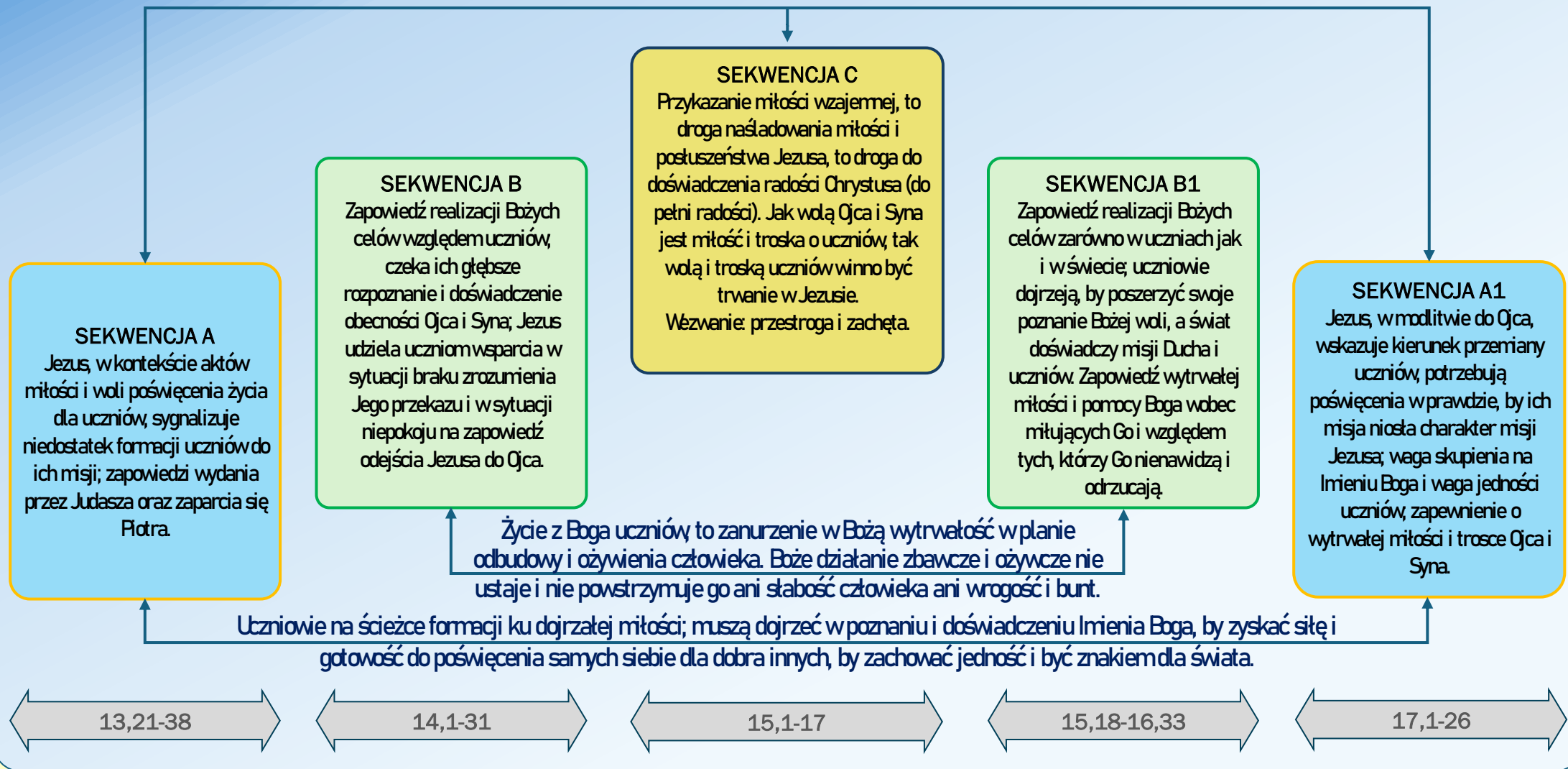
SEKCJA A2

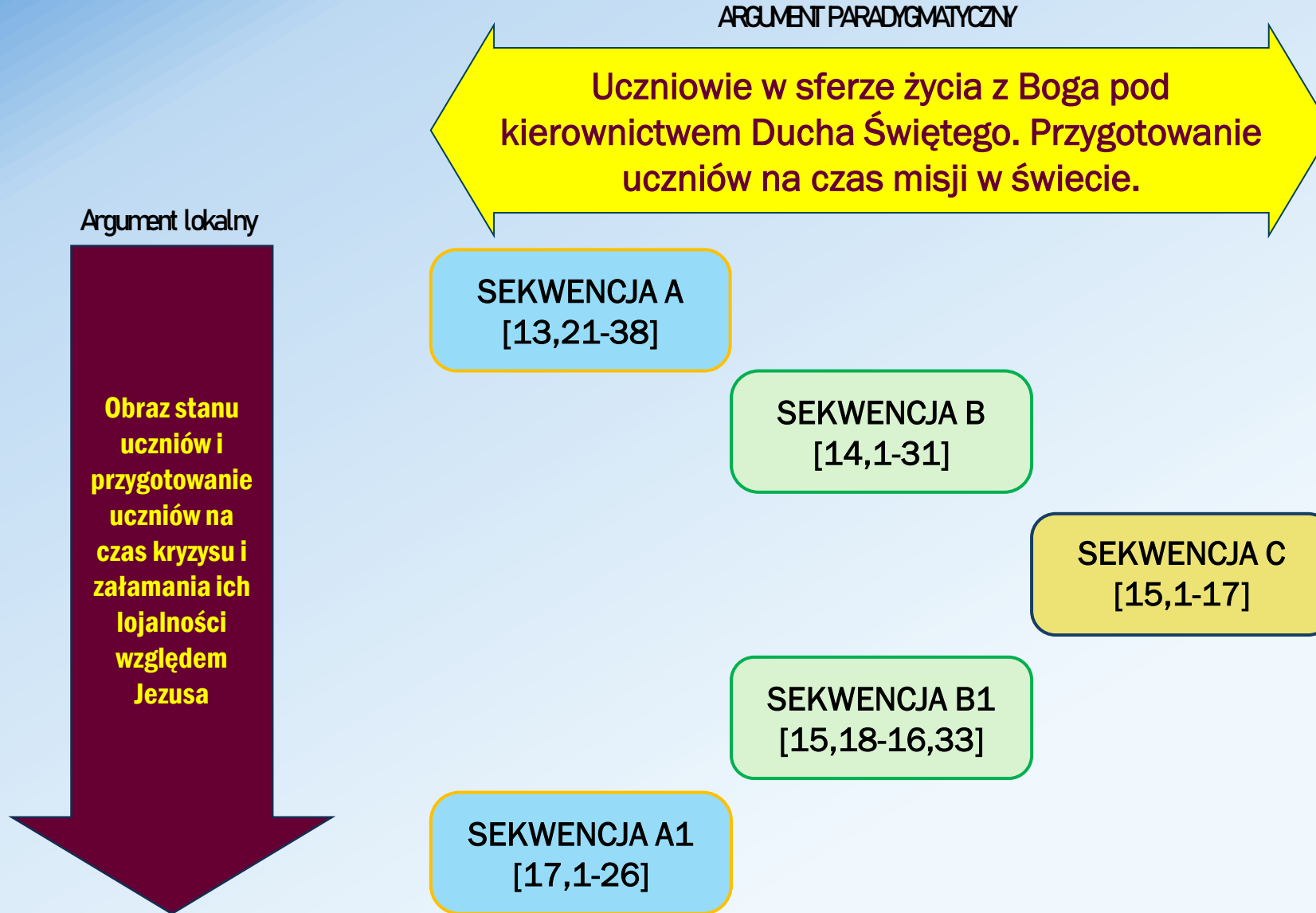
SEKWENCJE łączy motyw poświęcenia się Jezusa motywowany miłością do Ojca, uczniowi świata

SEKCJA A2

SEKWENCJE łączy motyw poświęcenia się Jezusa motywowany miłością do Ojca, uczniowi świata.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A2

DODATEK

Potyczki z kompozycją
z perspektywy szeroko pojętej retoryki biblijnej

Yves Simoens - *La Gloire d'aimer: Structures stylistiques et interpretatives dans la Discours de la Cene (Jn 13-17)**

[13,1-38] **A** – Miłość / uwilbienie

[14,1-31] **B** – Zachęta / miłość i strzeżenie słowa / odejście

[15,1-11] **C** – Trwanie / radość

[15,12-17] **D** – Wzajemna miłość

[15,18-16,3] **C1** – Nienawiść świata / prześladowanie – wykluczenie z powodu ignorancji

[16,4-33] **B1** – Odejście w radości / zachęta

[17,1-26] **A1** – Uwielbienie / radość / miłość

* - Źródło: za <https://awanse.uni.opole.pl/wp-content/uploads/sites/161/Bialowas.-Praca-doktorska.pdf>; 4.10.2025.

Peter F. Ellis – *The Genius of John* *

[13,1-32] **A** – Scena zgromadzenia

[13,33-14,31] **B** – Pierwsza mowa

[15,1-25] **C** – Nauka o winorośli i gałęziach

[15,26-16,33] **B1** – Drugie nauczanie

[17,1-26] **A1** – Modlitwa

* - Źródło: za <https://awanse.uni.opole.pl/wp-content/uploads/sites/161/Bialowas.-Praca-doktorska.pdf>; 4.10.2025.

George Mlakuzhyil - *The Christocentric Literary Structure of the Fourth Gospel**

[13,1-**38**] **A** – Symboliczny akt godziny (umywanie nóg) i zapowiedź zdrady oraz zaparcia się.

[13,**31**-31] **B** – Zapowiedź zaparcia się Piotra i pierwsza mowa pożegnalna.

[15,1-17] **C** – Alegoria winnego krzewu i gałęzi oraz przykazanie miłości.

[15,18-16,3d] **C1** – Nienawiść i prześladowania ze strony świata oraz świadectwo uczniów.

[16,4e-33] **B1** – Druga mowa pożegnalna i zapowiedź opuszczenia uczniów.

[17,1-26] **A1** – Modlitwa godziny.

George Mlakuzhyil *Ogólna budowa Ew. Jana*

1,1-2,11 - Wprowadzenie

2,1-12,50

13,1-20,29

20,30-31 - Zakończenie

* - Źródło: za <https://awanse.uni.opole.pl/wp-content/uploads/sites/161/Bialowas.-Praca-doktorska.pdf>; 4.10.2025.

Wayne Brouwer – *THE LITERARY DEVELOPMENT OF JOHN 13-17: A Chiastic Reading**

[13:1-35] **A** – Scena zgromadzenia (skupienie na jedności z Jezusem wyrażonej wzajemną miłością)

[13:36-38] **B** – Proroctwo o zaparciu się ucznia

[14:1-14] **C** – Odejście Jezusa złagodzone zapewnieniem o mocy Ojca

[14,15-26] **D** – Obietnica Parakleta; ("Obrońcy")

[14,27-31] **E** – Niepokojące spotkanie ze światem

[15,1-17] **F** – Nauczanie o winnicy i gałązkach ("Pozostańcie we Mnie!") tworzące wspólnotę wzajemnej miłości

[15,18-16,4a] **E1** – Niepokojące spotkanie ze światem

[16,4b-15] **D1** – Obietnica Parakleta; ("Orędownik")

[16,16-28] **C1** – Odejście Jezusa złagodzone zapewnieniem o mocy Ojca

[16,29-33] **B1** – Przepowiednia zaparcia się uczniów

[17,1-26] **A1** – Modlitwa pożegnalna (Skupienie się na jedności z Jezusem wyrażonej we wzajemnej miłości)

Anna Białowas – *Mowy pożegnalne Jezusa (J 13,31-16,33) w świetle hebrajskiej retoryki biblijnej**

[13,31-32] Wstęp

[13,33-14,14] **A** – Powrót Jezusa do domu Ojca. Wezwanie do wiary

[14,15-31] **B** – Miłość i troska

[15,1-17] **C** – Zjednoczenie z Chrystusem

[15,18-16,15] **B1** – Nienawiść i prześladowanie

[16,16-33] **A1** – Powtórne przyjście Chrystusa. Wyznanie wiary

* - Źródło: <https://awanse.uni.opole.pl/wp-content/uploads/sites/161/Bialowas.-Praca-doktorska.pdf>; 4.10.2025.

Jakieś pytania?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Wprowadzenie

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.

**WARSTWA życia z Boga;
od wiary do intymności i
misji w świecie**

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Obszar skupiony na
działalności
publicznej Jezusa.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogą.

**WARSTWA odrzucenia oraz
miłości i poświęcenia się
Syna
(determinacja ujawnienia
Imienia Ojca i Syna)**

Obszar skupiony na
działalności Jezusa
dla uczniów.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów,
stwarza rdzeń i kotwicę więzi z Nim.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.

KOMENTARZ I
ROZJAŚNIENIE

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Obszar skupiony na
działalności
publicznej Jezusa.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.

Przygotowanie

KOMENTARZ I
SYNTEZA

Obszar skupiony na
działalności Jezusa
dla uczniów.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów,
stwarza rdzeń i kotwicę więzi z Nim.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogą.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogiem i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami, Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA B1 [7,1-13,20] - Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKWENCJA A [7,1-8,59] Jezus jako światłość wobec grzesznika i ciemności grzechu; dociekanie kim jest Jezus; zamiar zabicia Jezusa

SEKWENCJA B [9,1-10,6] Znak uzdrowienia śleponarodzonego – potwierdzenie autorytetu Jezusa – pochodzi od Boga (metafora sytuacji człowieka?)

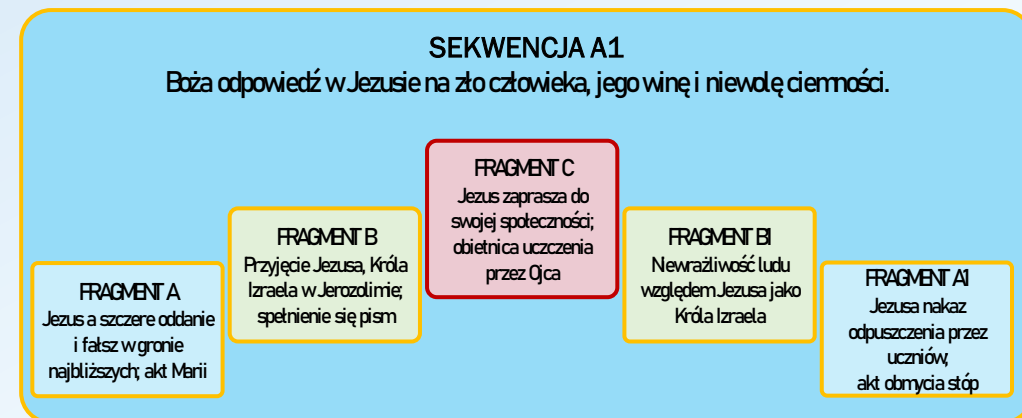
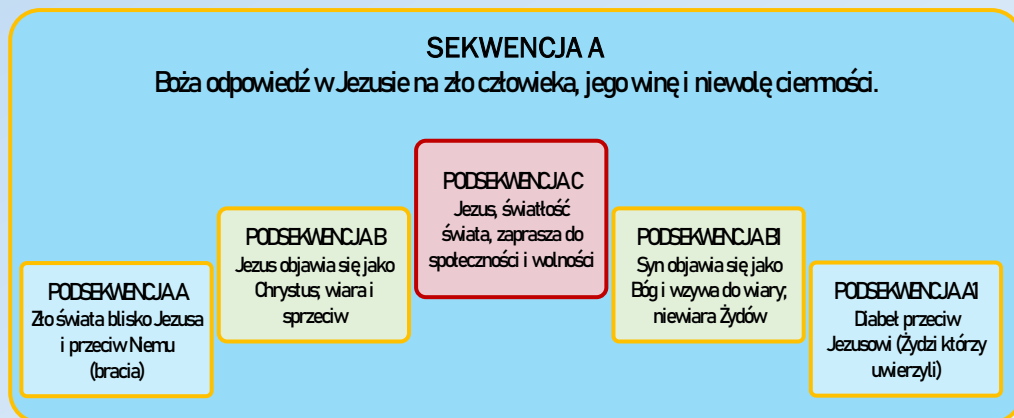
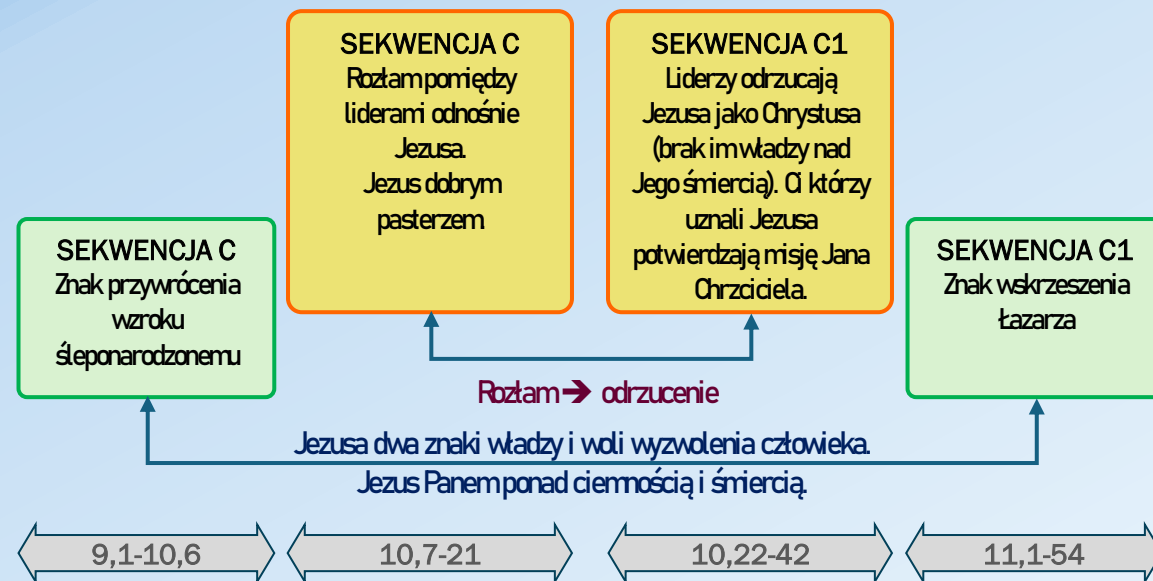
SEKWENCJA C [10,7-21] Rozłam wśród liderów; Jezus wyraża swoje roszczenia co do autorytetu i celów (Dobry Pasterz; ma życie i odda je dla życia swoich owiec)

SEKWENCJA C1 [10,22-42] Jezus panuje nad chwilą swojej śmierci (próba ukamienowania); sąd nad niesprawiedliwymi sędziami; ostra krytyka fałszu faryzeuszy

SEKWENCJA B1 [11,1-54] Znak wskrzeszenia Łazarza - potwierdzenie pochodzenia misji Jezusa od Ojca i impuls do pogłębienia wiary uczniów (obraz egzystencji przytłoczonej śmiercią?)

SEKWENCJA A1 [11,55-13,20] Jezus jako światłość wzywa do naśladowania i zaufania Mu; nieustający spór o tożsamość Jezusa; zapowiedzi śmierci Jezusa

SEKCJA B1

SEKCJA B2 – jakie podziały sugerują autorzy przekładów? (1)

BEŚP	BEIB/BEIBD	UBG*	BJ
18,1-14 – Pojmanie Jezusa 18,15-27 – Jezus przed Annaszem. Zaparcie się Piotra 18,28-40 – Jezus przed Piłatem 19,1-16 – Wyrok śmierci na Jezusa 19,17-30 – Ukrzyżowanie i śmierć Jezusa 19,31-37 – Przebicie boku Jezusowi 19,38-42 – Złożenie Jezusa do grobu 20,1-10 – Zmartwychwstanie Jezusa 20,11-18 – Spotkanie Zmartwychwstałego z Marią Magdaleną 20,19-29 – Spotkanie zmartwychwstałego z uczniami 20,30-31 – Cel napisania Ewangelii EPILOG 21,1-14 – Spotkanie Zmartwychwstałego z uczniami w Galilei 21,15-19 – Powierzenie Piotrowi zadań pasterskich 21,20-23 – Przyszłość umiłowanego ucznia 21,24-25 – Zakończenie Ewangelii	PROCES I UKRZYŻOWANIE JEZUSA 18,1-11 – Aresztowanie 18,12-14 – Jezus przed Annaszem 18,15-18 – Pierwsza porażka Piotra 18,19-24 – Przesłuchanie Jezusa przez Annasza 18,25-27 – Kolejne porażki Piotra 18,28-19,15 – Proces przed Piłatem 19,16-27 – Ukrzyżowanie Jezusa 19,28-30 – Wykonało się! 19,31-37 – Okoliczności śmierci Jezusa 19,38-42 – Pogrzeb Jezusa 20,1-18 – Zmartwychwstanie Jezusa 20,19-23 – Przywilej przebaczenia grzechów 20,24-29 – Jezus i Tomasz 20,30-31 – Zaproszenie do wiary 21,1-14 – Spotkanie nad jeziorem 21,15-19 – Pytanie o miłość 21,20-23 – Każdemu inna droga 21,24-25 – Zakończenie	1. Schwytywanie Jezusa (~18,1-12) 2. Piotr wypiera się Jezusa (~18,13-27) 3. Jezus przed Piłatem (~18,28-38) 4. Ubiczowanie Jezusa (~18,39-19,3) 5. Ukrzyżowanie Jezusa (~19,4-27) 6. Śmierć Jezusa (~19,28-42) 7. Zmartwychwstanie Jezusa (~20,1-10) 8. Jezus ukazuje się Marii Magdalenie (~20,11-18) 9. Jezus ukazuje się uczniom dwa razy (~20,19-31) 10. Jezus ukazuje się po raz trzeci (~21,1-14) 11. i rozmawia z Piotrem (~21,15-23) 12. Świadek apostoła Jana (~21,24-25) * - w UBG brak śródtytułów, ale pojawiają się wskazówki co do treści nad kolumnami (propozycja przedziałów: MK)	GODZINA JEZUSA PASCHA BARANKA BOŻEGO 1. Ostatnia wieczerza Jezusa z uczniami [13,1-17,26] 2. Męka [18,1-19,42] 18,1-11 – Pojmanie Jezusa 18,12-27 – Jezus przed Annaszem i Kajfaszem. Zaparcie się Piotra 18,28-19,12 – Jezus przed Piłatem. 19,13-16a – Skazanie na śmierć 19,16b-30 – Ukrzyżowanie 19,23-24 – Rozdzielenie szat 19,25-27 – Jezus i Jego matka 19,28-30 – Śmierć Jezusa 19,31-38 – Cios włócznią 19,39-42 – Pogrzeb 3. Dzień zmartwychwstania [20,1-31] 20,1-10 – Grób znaleziony pustym 20,11-18 – Ukazanie się Marii Magdalenie 20,19-29 – Ukazywanie się uczniom EPILOG 21,1-23 – Ukazanie się na brzegu Jeziora Tyberiadzkiego 21,24-25 – Zakończenie

SEKCJA B2 – jakie podziały sugerują autorzy przekładów? (2)

BT	NKB –S. Mędała	BW	BEKU
Jezus w ogrójcu 18,1-11 Pojmanie Jezus przed swoimi sędziami 18,12-27 Przed Annaszem. Zaparcie się Piotra 18,28-32 Przed Piłatem 18,33-40 Przesłuchanie 19,1-16a „Oto człowiek” 19,16b-24 Droga krzyżowa i ukrzyżowanie 19,25-27 Testament dany z krzyża 19,28-37 Śmierć Jezusa 19,38-42 Złożenie Jezusa do grobu Po zmartwychwstaniu 20,1-10 Maria Magdalena, Piotr i Jan przy grobie 20,11-18 Zmartwychwstały ukazuje się Marii Magdalenie 20,19-23 Zmartwychwstały ukazuje się Apostołom 20,24-29 Niewierny Tomasz 20,30-31 Pierwszy epilog – Ewangelisty Dodatek 21,1-14 Zmartwychwstały ukazuje się w Galilei 21,20-23 Odmienny los umiłowanego ucznia 21,24-25 Drugi epilog – Ewangelii	Wywyższenie Syna Człowieczego – godność w poniżeniu 18,1-11 Tożsamość Jezusa wobec zniewolenia i uczniowie. 18,12-27 Przed Annaszem Jezus świadczy o publicznym charakterze swej działalności 18,28-19,16a Wyznanie przed Piłatem 19,16b-30 Świadcstwo Jezusa na krzyżu 19,31-42 Świadcstwo ciała Jezusa Widzenie uwielbionego Syna Człowieczego 20,1-23 Objawienie się Zmartwychwstałego dla pierwszych świadków 20,24-29 Objawienie się Zmartwychwstałego Tomaszowi Epilogi z dygresją (20,30-21,25) 20,30-31 Pierwszy epilog: funkcja pisanego świadectwa na temat znaków 21,1-23 Sposób świadczenia o Jezusie uwielbionym przez Jego uczniów 21,24-25 Pisemne świadectwo umiłowanego ucznia	18,1-14 – Pojmanie Jezusa 18,15-24 – Rada Najwyższa pyta Jezusa o uczniów i naukę 18,25-27 – Zaparcie się Piotra 18,28-40 – Jezus przed Piłatem 19,1-15 – Piłat wydaje Jezusa Żydom 19,16-27 – Ukrzyżowanie Jezusa 19,28-30 – Śmierć Jezusa 19,31-42 – Pogrzeb Jezusa 20,1-10 – Zmartwychwstanie Jezusa 20,11-18 – Jezus ukazuje się Marii Magdalenie 20,19-23 – Jezus ukazuje się uczniom 20,24-29 – Jezus ukazuje się Tomaszowi 20,30-31 – Treść Ewangelii 21,1-14 – Jezus ukazuje się uczniom nad Jeziorem Tyberiadzkim 21,15-23 – Ostatnie słowa Jezusa do Piotra 21,24-25 – Zakończenie	18,1-11 – Zdradzenie i pojmanie Jezusa 18,12-14 – Jezus przed arcykapłanem 18,15-18 – Zaparcie się Piotra 18,19-24 – Arcykapłan przesłuchuje Jezusa 18,25-27 – Ponowne zaparcie się Piotra 18,28-38a – Jezus przed Piłatem 18,38b-19,16a – Jezus skazany na śmierć 19,16b-27 – Ukrzyżowanie Jezusa 19,28-30 – Śmierć Jezusa 19,31-37 – Przebicie boku Jezusa 19,38-42 – Pogrzeb Jezusa 20,1-10 – Zmartwychwstanie Jezusa 20,11-18 – Jezus ukazuje się Marii Magdalenie 20,19-23 – Jezus ukazuje się uczniom 20,24-29 – Jezus i Tomasz 20,30-31 – Cel Księgi 21,1-14 – Jezus ukazuje się siedmiu uczniom 21,15-19 – Jezus i Piotr 21,20-25 – Jezus i umiłowany uczeń

Jakieś pytania?

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogiem.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogiem i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Misja Syna, to dzieło wierności Bogu i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA B2 [18,1-21,25] - Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKWENCJA A [18,1-28] Wierność i wytrwałość Chrystusa względem uczniów, a słabość uczniów; zaparcie się Piotra; rozstanie z uczniami

SEKWENCJA B [18,29-19,22] niesprawiedliwy sąd nad Jezusem; liderzy żydowscy doprowadzają do wyroku śmierci przez ukrzyżowanie

SEKWENCJA B1 [19,23-20,18] Spełnienie misji wybawienia: miłość Chrystusa prowadzi Go przez śmierć i zmartwychwstanie – świadectwa ku przyjęciu wiary

SEKWENCJA A1 [20,19-21,25] Wierność i wytrwała miłość Chrystusa względem Jego uczniów; odbudowa więzi i powołania

(36) Wtedy idzie Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemane, i mówi do uczniów: Siądźcie tu, a Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił. (37) I wziął z sobą Piotra oraz dwóch synów Zebedeuszowych, **i począł się smucić i trwożyć.** (38) Wtedy mówi do nich: Smężna jest dusza moja aż do śmierci; pozostawcie tu i czuwajcie ze mną. (39) Potem postąpił nieco dalej, upadł na oblicze swoje, modlił się i mówił: **Ojcze mój, jeśli można, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty.** (40) I wrócił do uczniów, i zastał ich śpiących, i mówił do Piotra: Tak to nie mogliście jednej godziny czuwać ze mną? (41) Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprowadzie jest ochotny, ale ciało mdłe. (42) Znowu po raz drugi odszedł i modlił się, mówiąc: **Ojcze mój, jeśli nie może mnie ten kielich minąć, żebym go pił, niech się stanie wola twoja.** (43) I przyszedł znowu, i zastał ich śpiących, albowiem oczy ich były obciążone. (44) I zostawił ich, **znowu odszedł i modlił się po raz trzeci tymi samymi słowami.** (45) Wtedy przyszedł do uczniów i mówił do nich: Śpijcie dalej i odpoczywajcie, oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. (46) **Wstańcie, pójdźmy; oto się zbliża ten, który mnie wyda.** (47) I gdy On jeszcze mówił, oto nadszedł Judasz, jeden z dwunastu, a wraz z nim liczny tłum z mieczami i z kijami, od arcykapłanów i od starszych ludu. (48) **A ten, który go wydał, dał im znak, mówiąc: Ten, którego pocałuję, jest nim, bierzcie go.** (49) I zaraz przystąpił do Jezusa, i rzekł: Bądź pozdrowiony, Mistrzu! I pocałował go. (50) A Jezus rzekł do niego: Przyjacielu, po co przychodzisz? **Wtedy podeszli bliżej, rzucili się na Jezusa i pochwycili go.** (51) I oto jeden z tych, którzy byli z Jezusem, wyciągnął rękę, dobył miecza swego, uderzył sługę arcykapłana i uciął mu ucho. (52) Wtedy rzecze mu Jezus: Włóż miecz swój do pochwy; wszyscy bowiem, którzy miecza dobywają, od miecza giną. (53) Czy myślisz, że nie mógłbym prosić Ojca mego, a On wystawiłby mi teraz więcej niż dwanaście legionów aniołów? (54) Ale jak by wtedy wypełniły się Pisma, że tak się stać musi? (55) W tej godzinie rzekł Jezus do tłumu: Jak na zbójcę wyszłście z mieczami i kijami, aby mnie pochwycić; codziennie siadywałem w świątyni i nauczałem, a nie pojmaliście mnie. (56) Ale to wszystko się stało, aby się wypełniły Pisma prorockie. **Wtedy wszyscy uczniowie go opuścili i uciekli.**

(32) I przyszli do ogrodu, który zwano Getsemane, i rzekł do uczniów swoich: Siądźcie tutaj, aż się pomodlę. (33) I wziął z sobą Piotra i Jakuba, i Jana, **i począł się niepokoić i trwożyć.** (34) I rzekł do nich: Smężna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie. (35) Potem postąpił nieco dalej, padł na ziemię **i modlił się, aby, jeśli to możliwe, ominęła go ta godzina.** (36) I mówił: Abba, Ojcze! Ty wszystko możesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie co Ja chcę, ale co Ty. (37) I przyszedł, i zastał ich śpiących, i rzekł do Piotra: Szymonie, śpisz? Nie mogłeś czuwać jednej godziny? (38) Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprowadzie jest ochotny, ale ciało mdłe. (39) **I odszedł ponownie, i modlił się tymi samymi słowami.** (40) A gdy wrócił, zastał ich znowu śpiących, albowiem oczy ich były obciążone i nie wiedzieli, co mu odpowiedzieć. (41) I przyszedł po raz trzeci, i rzekł im: Jeszcze śpicie i odpoczywacie? **Dość tego! Nadeszła godzina, oto Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników.** (42) Wstańcie, pójdźmy; oto ten, który mnie wydaje, przybliża się. (43) I zaraz, gdy On jeszcze mówił, nadszedł Judasz, jeden z dwunastu, a z nim zgraja z mieczami i kijami od arcykapłanów i uczonych w Piśmie, i starszych. (44) **A ten, który go wydawał, dał im znak, mówiąc: Ten, którego pocałuję, jest nim; bierzcie go i prowadźcie uważnie.** (45) I zaraz podeszedłszy, przystąpił do niego i rzekł: Mistrzu! I pocałował go. (46) **A oni rzucili się na niego i pochwycili go.** (47) A jeden z tych, którzy tam stali, dobył miecza, uderzył sługę arcykapłana i uciął mu ucho. (48) A Jezus odezwał się i rzekł do nich: Jak na zbójcę wyszłście z mieczami i kijami, aby mnie pochwycić. (49) Codziennie bywałem u was w świątyni i nauczałem, a nie pojmaliście mnie, lecz to się stało, aby się wypełniły Pisma. (50) **Wtedy wszyscy go opuścili i uciekli.** (51) A pewien młodzieniec, mając narzucone prześcieradło na gołe ciało, szedł za nim. I pochwycili go. (52) Ale on pozostawił prześcieradło i uciekł nagi.

(39) I wyszedłszy, udał się według zwyczaju na Górę Oliwną; poszli też z nim uczniowie. (40) A gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: Módlcie się, aby nie popaść w pokuszenie. (41) A sam oddalił się od nich, jakby na rzut kamienia, i padłszy na kolana, modlił się, (42) mówiąc: **Ojcze, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie.** (43) A ukazał mu się anioł z nieba, umacniający go. (44) **I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię.** (45) A wstawszy od modlitwy, przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących ze smutku. (46) I rzekł do nich: Dlaczego śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie. (47) Gdy On jeszcze mówił, nadeszła zgraja, **a na jej czele jeden z dwunastu, imieniem Judasz, i ten zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować.** (48) Jezus zaś rzekł do niego: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego? (49) **A ci, którzy byli przy nim, widząc, na co się zanoszą, rzekli: Panie, czy mamy bić mieczem?** (50) I uderzył jeden z nich sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. (51) A Jezus odezwał się i rzekł: Zaniechajcie tego! I dotknąwszy ucha, uzdrowił go. (52) Wtedy rzekł Jezus do arcykapłanów i dowódców straży świątynnej, i starszych, którzy podeszli do niego: Jak na zbójcę wyszłście z mieczami i kijami? (53) Gdy codziennie bywałem z wami w świątyni, nie podnieśliście na mnie ręki. Lecz to jest wasza pora i moc ciemności.

Mk 12

(32) I przyszedli do ogrodu, który zwano Getsemane, i rzekł do uczniów swoich: Siadźcie tutaj, aż się pomodlę. (33) I wziął z sobą Piotra i Jakuba, i Jana, i **począł się niepokoić i trwożyć.** (34) I rzekł do nich: **Śmętna jest dusza moja aż do śmierci;** zostańcie tu i czuwajcie. (35) Potem postąpił nieco dalej, padł na ziemię i **modlił się, aby, jeśli to możliwe, ominęła go ta godzina.** (36) I mówił: **Abba, Ojcze! Ty wszystko możesz, oddał ten kielich ode mnie; wszakże nie co Ja chcę, ale co Ty.** (37) I przyszedł, i zastał ich śpiących, i rzekł do Piotra: Szymonie, śpisz? Nie mogłeś czuwać jednej godziny? (38) Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe. (39) **I odszedł ponownie, i modlił się tymi samymi słowami.** (40) A gdy wrócił, zastał ich znowu śpiących, albowiem oczy ich były obciążone i nie wiedzieli, co mu odpowiedzieć. (41) I przyszedł po raz trzeci, i rzekł im: Jeszcze śpicie i odpoczywacie? **Dość tego! Nadeszła godzina, oto Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników.** (42) Wstańcie, pójdźmy; oto ten, który mnie wydaje, przybliży się. (43) I zaraz, gdy On jeszcze mówił, nadszedł Judasz, jeden z dwunastu, a z nim zgraja z mieczami i kijami od arcykapłanów i uczonych w Piśmie, i starszych. (44) **A ten, który go wydawał, dał im znak, mówiąc: Ten, którego pocałuję, jest nim; bierzcie go i prowadźcie uważnie.** (45) I zaraz podszedłszy, przystąpił do niego i rzekł: **Mistrzu! I pocałował go.** (46) **A oni rzucili się na niego i pochwycili go.** (47) **A jeden z tych, którzy tam stali, dobył miecza, uderzył sługę arcykapłana i uciął mu ucho.** (48) A Jezus odezwał się i rzekł do nich: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami, aby mnie pochwycić. (49) Codziennie bywałem u was w świątyni i nauczałem, a nie pojмалиście mnie, lecz to się stało, aby się wypełniły Pisma. (50) **Wtedy wszyscy go opuścili i uciekli.** (51) A pewien młodzieniec, mając narzucone prześcieradło na gołe ciało, szedł za nim. I pochwycili go. (52) Ale on pozostawił prześcieradło i uciekł nagi.

Łk 22

(39) I wyszedłszy, udał się według zwyczaju na Górę Oliwną; poszli też z nim uczniowie. (40) A gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: Módlcie się, aby nie popaść w pokuszenie. (41) A sam oddalił się od nich, jakby na rzut kamienia, i padłszy na kolana, modlił się, (42) mówiąc: **Ojcze, jeśli chcesz, oddał ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie.** (43) **A ukazał mu się anioł z nieba, umacniający go.** (44) **I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię.** (45) A wstawszy od modlitwy, przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących ze smutku. (46) I rzekł do nich: Dlaczego śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie. (47) Gdy On jeszcze mówił, nadeszła zgraja, **a na jej czele jeden z dwunastu, imieniem Judasz, i ten zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować.** (48) Jezus zaś rzekł do niego: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego? (49) **A ci, którzy byli przy nim, widząc, na co się zanoszą, rzekli: Panie, czy mamy bić mieczem?** (50) I uderzył jeden z nich sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. (51) A Jezus odezwał się i rzekł: Zaniechajcie tego! I dotknąwszy ucha, uzdrowił go. (52) Wtedy rzekł Jezus do arcykapłanów i dowódców straży świątynnej, i starszych, którzy podeszli do niego: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami? (53) Gdy codziennie bywałem z wami w świątyni, nie podnieśliście na mnie ręki. Lecz to jest wasza pora i moc ciemności.

J 18

(1) To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi. (2) Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi. (3) Judasz tedy, wzięwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem. (4) **Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjsć miało, wyszedł i zapytał ich: Kogo szukacie?** (5) Odpowiedzieli mu: **Jezusa Nazareńskiego. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem.** **A stał z nimi i Judasz, który go wydał.** (6) **Gdy więc im rzekł: Ja jestem, cofnęli się i padli na ziemię.** (7) Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: **Jezusa Nazareńskiego.** (8) Odpowiedział Jezus: **Powiedziałem wam, że Ja jestem; jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść;** (9) **aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś.** (10) **Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. A słudze temu było na imię Malchus.** (11) **Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec?** (12) Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojмали Jezusa i związali go.

**Czas na małą
przerwę – 5 min.**

Sceny wyparcia się Piotra

Mt 26	Mk 14	Łk 22	J 18
(69) A Piotr siedział zewnątrz, na podwórzu. I przystąpiła do niego jedna służebna, mówiąc: I ty byłeś z Jezusem, Galilejczykiem. (70) On zaś zaparł się wobec wszystkich i rzekł: Nie wiem, co mówisz. (71) A gdy wyszedł ku bramie, ujrzała go inna i mówiła do tych, co tam byli: Ten był z Jezusem Nazarejczykiem. (72) I znowu zaparł się pod przysięgą: Nie znam tego człowieka. (73) A w chwilę po tym przystąpili ci, co tam stali, i rzekli Piotrowi: Prawdziwie, ty też jesteś z nich; wszak zdradza cię i twoja mowa. (74) Wtedy począł się zaklinać i przysięgać: Nie znam tego człowieka. I zaraz kur zapiał. (75) I wspomniał Piotr na słowa Jezusa, który powiedział: Zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz. I wyszedłszy, gorzko zapłakał.	(66) A gdy Piotr był na dziedzińcu, na dole, przyszła jedna ze służebnych arcykapłana, (67) i ujrzawszy, że Piotr się grzeje, spojrzała na niego i rzekła: I ty byłeś z tym Nazarejczykiem, Jezusem. (68) Ale on się zaparł i rzekł: Ani nie wiem, ani nie rozumiem, co mówisz. I wyszedł na zewnątrz do przysionka, a kur zapiał. (69) A służebna, ujrzawszy go znowu, poczęła mówić do tych, którzy stali wokoło: To jeden z nich. (70) A on się znowu zaparł. Wkrótce potem mówili znowu ci, którzy tam stali, do Piotra: Prawdziwie jesteś z nich, boś także Galilejczyk. (71) On zaś zaczął się zaklinać i przysięgać: Nie znam tego człowieka, o którym mówicie. (72) I zaraz kur zapiał po raz drugi. I wspomniał Piotr na słowo, które mu powiedział Jezus: Zanim kur dwa razy zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz. Wtedy załamał się i wybuchnął płaczem.	(54) Pojmawszy go tedy, zawiedli go i wprowadzili do pałacu arcykapłana. Piotr zaś szedł za nim z daleka. (55) A gdy rozpalili ognisko na środku podwórza i usiedli wokoło, usiadł i Piotr wśród nich. (56) Gdy zaś pewna służąca zobaczyła go siedzącego w blasku ognia, przyjrzawszy mu się, rzekła: I ten był z nim. (57) On zaś zaparł się, mówiąc: Niewiasto, nie znam go. (58) A niedługo potem ktoś inny, zobaczywszy go, rzekł: I ty jesteś z nich. A Piotr rzekł: Człowieku, nie jestem. (59) A po upływie mniej więcej jednej godziny ktoś inny zapewniał, mówiąc: Doprawdy, i ten był z nim, jest przecież Galilejczykiem. (60) Piotr zaś odrzekł: Człowieku, nie wiem, co mówisz. I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, zapiał kur. (61) A Pan, obróciwszy się, spojrzał na Piotra; i przypomniał sobie Piotr słowo Pana, jak do niego rzekł: Zanim kur dziś zapieje, trzykroć się mnie zaprzesz. (62) I wyszedłszy na zewnątrz, gorzko zapłakał.	(17) [Mówi więc Piotrowi] służąca odzwierna: Czy i ty z uczniów [jesteś człowieka] tego? [Mówi on]: Nie jestem. (18) [Stała zaś] czeladź i służba (przy) roznieconym ognisku [, bo było zimno,] i grzali się; [był zaś i Piotr z nimi stojący i grzejący się]. (...) (25) A Szymon Piotr stał i grzał się. Rzekli więc [mu]: Czy i ty z uczniów jego [jesteś]? [Wyparł się on i powiedział]: Nie jestem. (26) [Mówi] jeden ze sług arcykapłana, krewny [tego], któremu Piotr odciął ucho: Czyż [ja ciebie] nie widziałem w ogrodzie [z nim]? (27) [Ponownie więc wyparł się Piotr] i zaraz kur zapiał.

Mt 27	Mk 15	Łk 23	J 19
(35) A gdy go przybili do krzyża, rozdzielili szaty jego, rzucając o nie losy, (36) po czym usiedli i pilnowali go tam. (37) I umieścili nad jego głową napis z podaniem jego winy: Ten jest Jezus, król żydowski. (38) Wraz z nim ukrzyżowali wówczas dwóch złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. (39) A ci, którzy przechodzili mimo, bluźnili mu, kiwali głowami swymi, (40) i mówili: Ty, który rozwalasz świątynię i w trzy dni ją odbudowujesz, ratuj siebie samego, jeśli jesteś Synem Bożym, i zstąp z krzyża. (41) Podobnie i arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie i starszymi wyśmiewali się z niego i mówili: (42) Innych ratował, a siebie samego ratować nie może, jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża; a uwierzmy w niego. (43) Zaufał Bogu; niech On teraz go wybawi, jeśli ma w nim upodobanie, wszak powiedział: Jestem Synem Bożym. (44) Tak samo urągali mu złoczyńcy, którzy z nim razem byli ukrzyżowani. (45) A od szóstej godziny do godziny dziewiątej ciemność zaległa całą ziemię. (46) A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachtani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? (47) Niektórzy zaś z tych, co tam stali, usłyszawszy to, mówili: Ten Eliasza woła. (48) I zaraz pobiegł jeden z nich, wziął gąbkę, napełnił octem, włożył na trzcinę i dał mu pić. (49) A inni mówili: Poczekaj, zobaczymy, czy Eliasz przyjdzie, aby go wyratować. (50) Ale Jezus znowu zawołał donośnym głosem i oddał ducha. (51) I oto zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, od góry do dołu, i ziemia się zatrzęsła, i skały popękały, (52) i groby się otworzyły, i wiele ciał świętych, którzy zasnęli, zostało wzbudzonych; (53) i wyszli z grobów po jego zmartwychwstaniu, i weszli do świętego miasta, i ukazali się wielu.	(24) Potem go ukrzyżowali i podzielili szaty jego, rzucając o nie losy, co kto miał wziąć. (25) A była godzina trzecia, kiedy go ukrzyżowali. (26) Był też wypisany napis z podaniem jego winy: Krół żydowski. (...) (33) A o godzinie szóstej ciemność zaległa całą ziemię, do godziny dziewiątej. (34) O godzinie dziewiątej zawołał Jezus donośnym głosem: Eloï, Eloï, lama sabachtani? Co się wyklada: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? (35) A niektórzy z tych, co stali obok, gdy to usłyszeli, mówili: Oto Eliasza woła. (36) I przybiegł jeden, napełnił gąbkę octem, włożył ją na trzcinę i dał mu pić, mówiąc: Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Elias, aby go zdjąć. (37) Jezus zaś zawołał donośnym głosem i oddał ducha. (38) Wtedy zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, od góry aż do dołu.	(33) A gdy przyszli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam, także i złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. (34) A Jezus rzekł: Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią. A przy dzieleniu się jego szatami rzucali losy. (35) A lud stał i przyglądał się. Przełożeni zaś naśmiewali się, mówiąc: Innych ratował, niechże ratuje samego siebie, jeżeli jest Chrystusem Bożym, tym wybranym. (...) (38) Był też i napis nad nim: Ten jest królem żydowskim. (...) (44) A była już mniej więcej godzina szósta i ciemność zaległa całą ziemię aż do godziny dziewiątej, (45) gdy zaćmiło się słońce; i rozdarła się zasłona świątyni na dwoje. (46) A Jezus, zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojcze, w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziawszy to, skonał.	(16) Wtedy to wydał go im [, aby został ukrzyżowany]. Wzięli więc Jezusa i odprowadzili. (17) A [dźwigając swój krzyż wyszedł] na miejsce, zwane [Miejscem Czaszki], [które] po hebrajsku zwie się Golgota, (18) gdzie go ukrzyżowali, a z nim innych dwóch, z [tej strony] i z [tej] strony, pośrodku [zaś] Jezusa. (19) Sporządził też napis [Piłat] i umieścił nad krzyżem; było [zaś] napisane: Jezus Nazareński, król żydowski. (20) Ten [więc napis wielu] Żydów [przeczytało], [gdyż] blisko [było miejsce] miasta, gdzie ukrzyżowany [został Jezus]; a było napisane po hebrajsku, po łacinie[,] po grecku. (23) Żołnierze [zaś, gdy] ukrzyżowali Jezusa, wzięli szaty jego i [uczynili] cztery części, każdemu żołnierzowi część, i (zwierzchnią) suknię. [Był zaś (ten) chiton bezszewny] od góry [tkany cały]. (24) Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy [go], rzućmy losy o [niego], [czyj] ma być; aby Pismo [wypełniło się], które mówi: Rozdzielili szaty moje [sobie], a o suknię moją [rzucili los]. [Dlatego] żołnierze [to uczynili]. (25) Stały [zaś] pod krzyżem Jezusa matka jego i siostra matki jego, Maria, [ta] Kleofasa, i Maria Magdalena. (26) Jezus [więc] ujrawszy matkę i ucznia [stojącego obok], którego miłował, [mówi matce]: Niewiasto, oto syn twój[.] (27) Potem rzekł do ucznia: Oto matka twoja[.] I od owej godziny wziął uczeń [ją] do siebie. (28) Potem Jezus, wiedząc, że już wszystko [jest wykonane], aby się wypełniło Pismo, [mówi]: Pragnę. (29) Naczynie [stało] pełne octu[.] Gąbkę [więc] nasiąkniętą octem, [na hyzop nałożywszy,] podali do [jego] ust. (30) A gdy skosztował octu [Jezus], rzekł: Wykonało się[.] I skłoniwszy głowę, oddał ducha.

Mt 28	Mk 16	Łk 24	J 20
(1) A po sabacie, o świcie pierwszego dnia tygodnia, przyszła Maria Magdalena i druga Maria, aby obejrzeć grób. (2) I oto powstało wielkie trzęsienie ziemi, albowiem anioł Pański zstąpił z nieba i przystąpiwszy odwalił kamień i usiadł na nim. (3) A oblicze jego było jak błyskawica, a jego szata biała jak śnieg. (4) A strażnicy zadrżeli przed nim ze strachu i stali się jak nieżywi. (5) Wtedy anioł odezwał się i rzekł do niewiast: Wy się nie bójcie; wiem bowiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego. (6) Nie ma go tu, bo wstał z martwych, jak powiedział; chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. (7) A idąc śpiesznie powiedzcie uczniom jego, że zmartwychwstał, i oto poprzedza was do Galilei, tam go ujrzycie; oto powiedziałem wam. (8) I odeszły prędko od grobu z bojaźnią i wielką radością, i pobiegly oznajmić to uczniom jego. (9) A oto Jezus zastąpił im drogę i rzekł: Bądźcie pozdrowione! One zaś podeszły, objęły go za nogi i złożyły mu pokłon. (10) Wtedy rzekł do nich Jezus: Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie braciom moim, aby poszli do Galilei, a tam mnie ujrzą.	(1) A gdy minął sabat, Maria Magdalena i Maria Jakubowa, i Salome nakupiły wonności, aby pójść i namaścić go. (2) I bardzo rano, skoro wzeszło słońce, pierwszego dnia tygodnia, przyszły do grobu. (3) I mówiły do siebie: Któż nam odwali kamień od drzwi grobu? (4) Ale gdy spojrzały, zauważyły, że kamień był odwalony, był bowiem bardzo wielki. (5) A gdy weszły do grobu, ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, odzianego w białą szatę i zdumiały się bardzo. (6) On zaś rzekł do nich: Nie trwóście się! Jezusa szukacie Nazareńskiego, ukrzyżowanego; wstał z martwych, nie ma go tu, oto miejsce, gdzie go złożono. (7) Ale idźcie i powiedzcie uczniom jego i Piotrowi, że was poprzedza do Galilei; tam go ujrzycie, jak wam powiedział. (8) A wyszedłszy, uciekły od grobu, ogarnął je bowiem lęk i zdumienie, i nic nikomu nie mówiły, bo się bały. (9) I powstawszy z martwych wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia, ukazał się najpierw Marii Magdalenie, z której wypędził siedem demonów. (10) Ona poszła i oznajmiła to tym, którzy z nim przebywali, a którzy się smucili i płakali. (11) Lecz oni, gdy usłyszeli, że żyje i że się jej ukazał, nie uwierzyli. (12) A potem ukazał się w innej postaci dwom z nich, gdy szli do wsi. (13) Oni też wrócili i opowiedzieli pozostałym, ale i tym nie uwierzyli.	(1) A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, przyszły do grobu, niosąc wonności, które przygotowały. (2) I zastały kamień odwalony od grobowca. (3) A wszedłszy do środka, nie znalazły ciała Pana Jezusa. (4) Gdy były z tego powodu zakłopotane, stało się, że oto dwaj mężowie przystąpili do nich w lśniących szatach. (5) A gdy się zatrwożyły i schyliły twarze ku ziemi, oni rzekli do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? (6) Nie ma go tu, ale wstał z martwych. Wspomnijcie, jak mówił wam, będąc jeszcze w Galilei, (7) że Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzesznych ludzi i musi być ukrzyżowany, a dnia trzeciego powstać. (8) I wspomniały na jego słowa. (9) I zawróciwszy od grobowca, doniosły o tym jedenastu i wszystkim pozostałym. (10) A były to Maria Magdalena i Joanna, i Maria, matka Jakuba, i inne z nimi, które opowiedziały to apostołom. (11) Lecz słowa te wydały im się niczym baśnie, i nie dawali im wiary. (12) Piotr zaś, wstawszy, pobięł do grobu i nachyliwszy się, ujrzał jedynie leżące prześcieradła, i odszedł do siebie, dziwiąc się temu, co się stało.	(1) A pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, przyszła Maria Magdalena do grobu i ujrzała kamień odwalony od grobu. (2) Pobiegła więc i przyszła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego miłował Jezus, i rzekła do nich: Wzięli Pana z grobu i nie wiemy, gdzie go położyli. (3) Wyszedł tedy Piotr i ów drugi uczeń, i szli do grobu. (4) A biegli obaj razem; ale ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i pierwszy przyszedł do grobu, (5) a nachyliwszy się, ujrzał leżące prześcieradła; jednak nie wszedł. (6) Przyszedł także i Szymon Piotr, który szedł za nim, i wszedł do grobowca i ujrzał leżące prześcieradła (7) oraz chustę, która była na głowie jego, nie leżącą z prześcieradłami, ale zwiniętą osobno na jednym miejscu. (8) A wtedy wszedł i ów drugi uczeń, który pierwszy przybiegł do grobowca, i ujrzał, i uwierzył; (9) albowiem jeszcze nie rozumieli Pisma, że musi powstać z martwych. (10) Odeszli więc znowu uczniowie do domu. (11) Ale Maria stała zewnątrz grobu i płakała. A płacząc nachyliła się do grobu (12) i ujrzała dwóch aniołów w bieli siedzących, jednego u głowy, a drugiego u nóg, gdzie leżało ciało Jezusa. (13) A ci rzekli do niej: Niewiasto! Cemu płaczesz? Rzecze im: Wzięli Pana mego, a nie wiem, gdzie go położyli. (14) A gdy to powiedziała, obróciła się za siebie i ujrzała Jezusa stojącego, a nie wiedziała, że to Jezus. (15) Rzekł jej Jezus: Niewiasto! Cemu płaczesz? Kogo szukasz? Ona, mniemając, że to jest ogrodnik, rzekła mu: Panie! Jeśli ty go wzięłeś, powiedz mi, gdzie go położyłeś, a ja go wezmę. (16) Rzekł jej Jezus: Mario! Ona obróciwszy się, rzekła mu po hebrajsku: Rabbuni! Co znaczy: Nauczycielu! (17) Rzekł jej Jezus: Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca; ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego. (18) I przyszła Maria Magdalena, oznamując uczniom, że widziała Pana i że jej to powiedział.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Bogiem.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Bogiem i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.
Miaja Syna, to dzieło wierności Boga i zmiłowania nad człowiekiem, pomimo jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi sędziami; rozłam wśród liderów i ludu.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Bogiem.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; przygotowanie na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez Parakleta.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKCJA B2 [18,1-21,25] - Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, Przyjaciela i Brata; kryzys lojalności uczniów; Chrystus odbudowuje więź z uczniami. Chrystus odrzucony przez lud.

SEKWENCJA A [18,1-28] Wierność i wytrwałość Chrystusa względem uczniów, a słabość uczniów; zaparcie się Piotra; rozstanie z uczniami

SEKWENCJA B [18,29-19,22] niesprawiedliwy sąd nad Jezusem; liderzy żydowscy doprowadzają do wyroku śmierci przez ukrzyżowanie

SEKWENCJA B1 [19,23-20,18] Spełnienie misji wybawienia: miłość Chrystusa prowadzi Go przez śmierć i zmartwychwstanie – świadectwa ku przyjęciu wiary

SEKWENCJA A1 [20,19-21,25] Wierność i wytrwała miłość Chrystusa względem Jego uczniów; odbudowa więzi i powołania

[18,1-28] SEKWENCJA A - Wierność i wytrwałość Chrystusa względem uczniów, a słabość uczniów; zaparcie się Piotra; rozstanie z uczniami

[18,1-12] PODSEKWENCJA A1 – Jezus w chwili swojego pojmania otacza ochroną uczniów

[18,13-28] PODSEKWENCJA B1 – Prawość Jezusa przed Annaszem i ochrona uczniów, a zaparcie się Piotra.

[18,29-19,22] SEKWENCJA B - niesprawiedliwy sąd nad Jezusem; liderzy żydowscy doprowadzają do wyroku śmierci przez ukrzyżowanie

[18,29-39] FRAGMENT A1 – Piłata pierwsze przesłuchanie Króla królestwa nie z tego świata. Bezprawie Żydów

[19,1-3] FRAGMENT B1 – Król żydowski wydany na ubiczowanie i poniżenie

[19,4-15] FRAGMENT A2 – Drugie przesłuchanie Króla żydowskiego - Syna Bożego. Żydzi odrzucają Boga jako Króla, a wybierają cezara (*świat*).

[19,16-22] FRAGMENT B2 – Król żydowski wydany na ukrzyżowanie; napis na krzyżu potwierdza autorytet Jezusa

[19,23-20,18] SEKWENCJA B1 - Spełnienie misji wybawienia: miłość Chrystusa prowadzi Go przez śmierć i zmartwychwstanie – świadectwa ku przyjęciu wiary

[19,23-30] FRAGMENT A – Jezus powierza matkę opiece umiłowanego ucznia; spełnienie się pism w chwili śmierci.

[19,31-42] FRAGMENT B – Świadectwo ucznia o śmierci Jezusa; spełnienie się pism dot. okoliczności śmierci Mesjasza.

[20,1-13] FRAGMENT B1 – Uczniowie odkrywają pusty grób; narodziny wiary w zmartwychwstanie Jezusa (świadectwo).

[20,14-18] FRAGMENT A1 – Zmartwychwstały Jezus posyła Marię Magdalenę do uczniów; Bóg Ojcem Jezusa i uczniów.

[20,19-21,25] SEKWENCJA A1 - Wierność i wytrwała miłość Chrystusa względem Jego uczniów; odbudowa więzi i powołania

[20,19-31] PODSEKWENCJA A2 – Jezusa pierwsza próba odbudowy uczniów. Powołanie do misji zwiastowania Bożego przebaczenia. Wezwanie do wiary w zmartwychwstałego Chrystusa i przyjęcia Jego słów o pokoju.

[21,1-25] PODSEKWENCJA B2 – Jezusa odbudowa i pojednanie z uczniami; wezwanie Piotra do służby i poniesienia ceny.

Jakieś pytania?

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.